

นิทรรศการบันทึก "ศิลปกรรมหลังความตาย"

โดย

ไกรสร ประเสริฐ

16 มีนาคม - 2 เมษายน 2543

ณ หอศิลป์นิทรรศการศิลป์, จังหวัดภูเก็ต

ศิลปกรรมอันเป็นอนุสรณ์แด่ผู้กล้าหาญ โดยศิลปินผู้กล้าหาญ : ไกรสร ประเสริฐ

ภาพนิทรรศการ "ศิลปกรรมหลังความตาย"
6-31 มีนาคม 2541
ณ ช้างวัดหนัง ถนนวุฒากาศ 42 กรุงเทพมหานคร

ไกรสร ประเสริฐ อาจารย์หนุ่มจากภาควิชาศิลปกรรม คณะศิลปกรรม
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มาบอกกล่าวกับผมว่า เธอจะจัดนิทรรศการศิลปกรรม
เพื่อระลึกถึงวีรกรรมของ นายชำนาญ ลอรพะพงษ์ โชเฟอร์สามล้อเครื่องที่ได้เข้าช่วย
เหลือแม่ค้าที่ถูกกระชากสร้อย จนนตนเองเสียที่ถูกคนร้ายแทงตาย ซึ่งในการจัด
นิทรรศการครั้งนี้ เธอจะนำเสนอทั้งในแบบผลงานศิลปะภาพพิมพ์อันสำเร็จรูป และ
ในแบบผลงานที่ประกอบติดตั้งในห้องนิทรรศการ

ผมพอจำได้ว่า เหตุการณ์อันเป็นวีรกรรมของ นายชำนาญ ลอรพะพงษ์ เกิด
ขึ้นเมื่อราวเดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช 2540 โดยเหตุการณ์ที่ซอยข้างวัดหนัง ถ.วุฒากาศ
42 กรุงเทพมหานคร ครั้งนั้นมีสื่อสารมวลชนทั้งหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ ต่างลงข่าว
ยกย่องในวีรกรรมดังกล่าวกันมาก แต่หลังจากนั้นก็เงียบหายไป จนในทุกวันนี้ จะมีใคร
ในสังคมอยู่สักกี่คน ที่ยังจดจำวีรกรรมอันกล้าหาญของผู้กล้าหาญที่ชื่อ นายชำนาญ
ลอรพะพงษ์ อยู่ได้?

ผมเชื่อว่า ไกรสร ก็คงตระหนักและห่วงใยสังคมในเรื่องนี้มาก เธอจึงได้สร้าง
สรรค์ศิลปกรรมเพื่อระลึกถึงเหตุการณ์ดังกล่าวในเวลาต่อมาอีกบ่อยๆ ทั้งการแสดงเป็น
ศิลปกรรมติดตั้งในที่เกิดเหตุจริง และการทำเป็นภาพพิมพ์และภาพถ่าย ตามโอกาสเวลา
อันเหมาะสม จนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ปรากฏว่าผลงานภาพพิมพ์ในชุดดังกล่าวของ
ไกรสรได้รับรางวัลเกียรติคุณอันดับ 2 เหรียญเงิน ประเภทภาพพิมพ์จากการแสดง
ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 45 พ.ศ. 2542 และได้รับรางวัลพิเศษจากการประกวดศิลปกรรม
“นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 11 ปีพ.ศ. 2542 อีกด้วยเรียกได้ว่า เธอได้ทั้งเงินรางวัลและชื่อเสียง
เลยทีเดียว

สำหรับการจัดนิทรรศการศิลปกรรมในครั้งนี้ นอกจากจะมีผลงานศิลปะภาพ
พิมพ์อันประณีตสวยงามมาแสดงหลายชิ้นแล้ว สิ่งที่เป็นจุดเด่นที่เธอตั้งใจเป็นพิเศษ
ก็คือเธอได้นำเสนอผลงานศิลปะประเภทประกอบติดตั้ง (Installation) ด้วยภาพ
ซีดีมาโรยกลางพื้นห้องแสดง โดยโรยเป็นรูปเสือซึ่งเป็นสัญลักษณ์เกิดของผู้ตาย และ
ภายในรูปเสือก็โรยเป็นเลข 35 ซึ่งเป็นเลขอายุของผู้ตายด้วย โดยรอบรูปที่โรยด้วยซีดี
นี้มีเชิงเทียนปักล้อมเป็นวงกลม ส่วนฝาผนังห้องนิทรรศการโดยรอบ เธอติดตั้งธงผ้า (หรือ
ที่ชาวเมืองเหนือเรียกว่า “ตุ่ง”) ดังนั้น เมื่อดับไฟฟ้าในห้องนิทรรศการ ก็จะแลเห็นความ
เข้มของแสงเทียนที่จุดล้อมรอบนั้นเต็มที ทำให้มีแสงสว่างอันตรึงอารมณ์ และทำให้รู้สึก
ถึงการสัมผัสกับจิตวิญญาณและชีวิตอันลึกลับได้มากด้วย

แน่นอนทีเดียว การนำเสนอผลงานรูปแบบนี้ ย่อมเป็นเรื่องที่ยากยิ่งที่จะมุ่ง
หวังรายได้จากการจำหน่ายผลงาน การที่ไกรสรได้ทุ่มเทสติปัญญาความคิด แรงกาย
ความมุ่งมั่นทางใจ และการใช้เงินทุนทรัพย์ในการจัดนิทรรศการครั้งนี้ จึงเป็นการ
แสดงออกทางการสร้างสรรค์ศิลปกรรมที่บริสุทธิ์ใจ อันควรแก่การยกย่องความกล้าหาญ
ของเธออย่างมากทีเดียว

แต่ความสำเร็จของ ศิลปกรรมอันเป็นอนุสรณ์แด่ผู้กล้าหาญ ชุดนี้ มิได้
อยู่ที่ความกล้าหาญในการแสดงออกของศิลปินไกรสรเท่านั้น หากแต่อยู่ที่ความ
สามารถในการทำให้ผู้ดูผู้ชมนิทรรศการสามารถระลึกถึงวีรกรรมอันกล้าหาญของ
พลเมืองตัวอย่างนายชำนาญ ลอรพะพงษ์ ได้อย่างหรือไม่? ต่างหาก!

ยิ่งถ้าสามารถทำให้ผู้ดูผู้ชมนิทรรศการ มีจิตสำนึกในการยกย่องเทิดทูนคน
ดีศรีสังคมโดยตลอดไปได้ด้วย ก็ถือเป็นความสำเร็จของผลงานชุด “บันทึกศิลปกรรม
หลังความตาย” ที่ศิลปินผู้กล้าหาญอย่างไกรสร ประเสริฐ ต้องการอย่างแท้จริง

อ.ไกรสร ประเสริฐ

รองศาสตราจารย์ อัครนิษฐ์ ชูอรุณ ราชบัณฑิต
คณบดีคณะศิลปกรรม
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ART AS A MEMORIAL TO THE BRAVE BY THE BRAVE ARTIST : KRAISORN PRASERT

KRAISORN PRASERT, A YOUNG TEACHER OF FINE ARTS
DEPARTMENT, FACULTY OF FINE ARTS, RAJAMANGALA INSTITUTE OF
TECHNOLOGY, TOLD ME THAT HE WOULD HOLD AN ART EXHIBITION IN
ORDER TO REMEMBER MR.CHAMNAN LORAPHONG WHO DIED, A RIDER
OF THREE-WHEELED CAR, OF A BRAVERY HE HAD RESCUED A WOMAN
MONGER FROM A ROBBER WHO TOOK HER GOLD NECKLACE. BOTH THE
READY-MADE PAINTING AND THE ASSEMBLY PAINTING WILL BE DISPLAYED
AT THIS EXHIBITION.

I REMEMBER THE INCIDENT OF MR.CHAMNAN LORAPHONG
OCCURRING IN NOVEMBER, 1998 AT SOI KHANG WAT NANG, WUTHAKAT 42
ROAD, BANGKOK. AT THAT TIME, THE VARIOUS MEDIA HAD PUBLISHED THIS
ENORMOUSLY, AFTER THAT IT DISAPPEARED. THESE DAYS, ARE THERE ANY
PEOPLE IN SOCIETY WHO REMEMBER MR. CHAMNAN LORAPHONG'S STORY?

I BELIEVE THAT KRAISORN IS CONCERNED ABOUT THAT. HE HAS
CREATED THE ART FOR RECALLING THAT INCIDENT EXHIBITED IT AT CERTAIN
OCCASIONS UNTIL IT WAS ACCEPTED EXTENSIVELY. THESE WORKS
RECEIVED THE 2ND HONOURABLE REWARD, SILVER MEDAL, PAINTING
CATEGORY FROM THE 45TH NATIONAL ART EXHIBITION IN 1999 AND ALSO
THE SPECIAL REWARD FROM “BRING THE BEST TO LIFE” 11ST COMPETITION
IN 1999.

IN THIS EXHIBITION OF MANY BEAUTIFUL PAINTINGS, THE MOST
OUTSTANDING ITEM IS THE INSTALLATION CATEGORY OF ART WORK BY
TAKING ASHES SPRINKLED IN THE MIDDLE OF THE SHOWROOM IN THE
PICTURE OF TIGER AS THE SYMBOL OF BORN YEAR OF THE DEAD, AND IN
MIDDLE OF TIGER MAKING THE NUMBER “35” AS THE AGE OF THE DEAD,
THE OUTSIDE CIRCLE USING THE CANDLE BASES PLACED. THE WALL OF
THE EXHIBITION ROOM IS STICKED BY THE CLOTHING FLAGS (CALLED
“TUNG” FROM THE NORTHERNER) WHEN SWITCHING OFF THE LIGHTS IN
THE ROOM. THE CANDLE LIGHTS ARE FULFILLED FULLY, MAKING THE
VIEWERS SENTIMENTAL AS IF TOUCHING THE SPIRITS AND SECRET LIFE.

IT IS LIKELY THAT THIS EXHIBITION WILL NOT BENEFIT THE ARTIST
FINANCIALLY. THIS SHOWS THAT KRAISORN MAKES IT BY HIS HEART, HE
DESERVES OUR ADMIRATION.

THE SUCCESS OF THIS EVENT DOESN'T MEAN KRAISORN'S
BRAVERY, BUT WHETHER THE VIEWERS CAN REMEMBER MR.CHAMNAN
LORAPHONG AS BEING A BRAVE, GOOD CITIZEN?

IF THIS EVENT MAKES THE VIEWERS REALIZE THE ADMIRATION
OF THE GOOD MAN IN OUR SOCIETY, THEN THE SUCCESS OF “THE ART
AFTER DEATH” EXHIBITION KRAISORN PRASERT'S DESIRES WILL HAVE
BEEN ACHIEVED.

ASSOC PROF ASANEE CHOOARUN
FELLOW OF THE ROYAL INSTITUTE
DEAN, FACULTY OF FINE ARTS
RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บันทึก "ศิลปกรรมหลังความตาย" NOTE OF "ART AFTER DEATH"

โดย
BY
Rama IX Art Museum Foundation

ไกรสร ประเสริฐ
KRAISORN PRASERT

16 มีนาคม - 2 เมษายน 2543
MARCH 16 - APRIL 2, 2000
ณ ห้องศิลปนิทรรศการสี่, วังสวนผักกาด โทร. 245-6368
AT MARSII GALLERY, SUAN PAKKAD PALACE Tel. 245-6368

 มูลนิธิ
หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

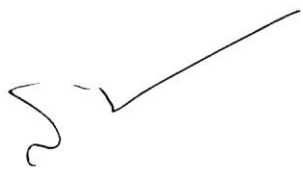
บันทึก "ศิลปกรรมหลังความตาย" #๓

NOTE OF "ART AFTER DEATH" #3 , ETCHING , 99x123 cm. 1998

สารจากประธานมูลนิธิจุฬาภรณ์-พันธุ์ทิพย์
นิทรรศการศิลปกรรม
ชุด “ART AFTER DEATH” EXHIBITION

ในนามมูลนิธิจุฬาภรณ์-พันธุ์ทิพย์ ผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่มีโอกาสต้อนรับคุณไกรสร ประเสริฐ ศิลปินที่นำผลงานนิทรรศการศิลปกรรมชุด “ART AFTER DEATH” EXHIBITION จัดแสดง ณ ห้องศิลปนิทรรศการ ซึ่งผลงานที่มีศิลปะเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวของพลเมืองดีคนหนึ่งที่มีจิตใจกล้าหาญ เสียสละ สละได้แม้แต่ชีวิตของตนเองเพื่อผู้อื่น จึงเป็นการสมควรแล้วที่ศิลปกรรมชุดนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของการยกย่องเกียรติประวัติชีวิตคนดีในสังคม ซึ่งผมถือว่าเป็นวีรกรรมที่น่ายกย่องและสาธารณชนควรจะได้รับความรู้ ส่วนเบื้องหลังการจากไปของคุณชำนาญ ลอรพะพงษ์ คือความทรงจำที่ทุกคนจะจารึกและสวดขึ้นใจในใจตลอดกาล

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานศิลปกรรม ชุด “ART AFTER DEATH” EXHIBITION นี้ จะได้รับการตอบรับอย่างดีเพื่อเป็นกำลังใจให้ศิลปินได้มีความรู้สึกที่เต็มเปี่ยมไปด้วยแรงบันดาลใจความตั้งใจดีที่จะเผยแพร่งานในเชิงสร้างสรรค์ เช่นนี้อีกต่อไป ซึ่งผมเชื่อว่าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งของการจรรโลงคนดีในสังคมให้เป็นที่ประจักษ์และเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติต่อไป

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร
ประธานมูลนิธิจุฬาภรณ์-พันธุ์ทิพย์

บันทึกนิทรรศการศิลปกรรมหลังความตาย
และไกรสร ประเสริฐ

ผมได้เห็นงานของไกรสร ประเสริฐ ที่ติดขัดกับความคิดหลายอย่าง ทั้งศิลปะโบราณกาลที่เป็นสิ่งเดียวกับศาสนาและพิธีกรรมต่างๆ และแพ้ชั้นการนำศิลปะปัจจุบันย้อนไปสู่ความคิดในอดีต ความคิดที่เป็นไสยเวท ความคิดที่เป็นนามธรรมอธิบายไม่ได้ผมได้แต่ตั้งคำถามกับไกรสรและใครว่าทำไมศิลปะปัจจุบันไม่อยู่กับปัจจุบัน อยู่เพื่ออนาคต อยู่เพื่อร่วมสร้างปัจจุบันและอนาคต ทำไมเราต้องพายุภัยกับอดีต พายุภัยกับสิ่งที่อธิบายไม่ได้ หรือเราไม่รู้จักปัจจุบันและไม่วาดหวังเพื่ออนาคต อย่าไปตำหนินักการเมือง ตำหนิคนอื่นเลย เราจะต้องมองตัวเราเองด้วย เราทุกคนต้องมีความหมายกับปัจจุบันและมีความหมายสำหรับอนาคต

ไกรสรอดทนฟัง ครุ่นคิด หายไปเป็นระยะ และกลับมาพบกันเป็นระยะ เขามีความใฝ่ฝันสูงมีความมุ่งมั่นสูง มีพลังมากมายจึงไม่อยากเห็นไกรสรเขาอยู่กับอดีต ไสยเวท ภูติผีปิศาจ ถ้าเป็นความตายของมนุษย์ก็น่าจะเป็นความตายที่บอกการเสียสละเพื่อสังคม การตายที่เป็นกฎของธรรมชาติ การตายที่มีปรัชญาความคิดซ่อนอยู่ ไม่ใช่ความตายและพิธีกรรม อย่าเอาพิธีกรรมและสิ่งอธิบายไม่ได้มาบดบังคุณค่าของความเป็นมนุษย์ และคุณค่าของศิลปะ ที่มีศักยภาพจะบอกอะไรได้อีกมากมายหลายอย่าง

ผมทบทวนความคิดของผู้ป่วยแต่ปัจจุบัน แต่ไกรสรก็ตอบรับความคิดรูปแบบรวมสมัยได้อย่างสง่างาม เขาสนใจ Pop Art, Earth Art, Installation แต่ก็มักจะตั้งปัจจุบันไปร่วมงานกับตุง นักชัตรีไม้ค้ำ และจิตวิญญาณที่มองไม่เห็น ศิลปะร่วมสมัยน่าจะรุกไปข้างหน้าไม่เช่นนั้นแล้วเราจะร่วมสมัยไปทำไม

เวลาได้คลี่คลายไปพอสมควร ผมติดตามและชื่นชมศิลปกรรมหลังความตายที่วัดหนึ่ง ถนนนวมานาค กทม. ปีที่ผ่านมาชื่นชมที่ไกรสรเห็นค่าของมนุษย์เพื่อสังคม แต่ก็อยากให้ไกรสรใช้ศิลปะกระตุ้นพลังความดีของชำนาญ ลอรพะพงษ์ให้เป็นตัวแบบความดีของสังคม ไม่ใช่พาเข้าไปสู่การยอมจำนนด้วยพิธีกรรม

สำหรับ “บันทึกนิทรรศการศิลปกรรมหลังความตาย” อีกครั้งหนึ่งของ ไกรสร ประเสริฐ ก็วาดหวังจะได้เห็นการเดินทางของความคิด และอีกก้าวหนึ่งของผู้ชายรักศิลปะ คนทำงานศิลปะที่เปี่ยมด้วยพลังการทำงาน และมีศิลปะเปี่ยมอยู่ในหัวใจ

(ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1 มกราคม 2543

แนวความคิดหลักของไกรสร ประเสริฐ

ไกรสร ประเสริฐ นับได้ว่าเป็นศิลปินหนุ่มไฟแรงที่มีความมุ่งมั่นในการทำงานสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ จุดเด่นของแนวความคิด แรงบันดาลใจของไกรสรจะได้แนวคิด ความเชื่อ ความประทับใจจากพื้นฐานทางวัฒนธรรมประเพณีในช่วงเริ่มต้น และการใช้รูปทรงที่นำเสนอในทางสัญลักษณ์ที่ศิลปินนำมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นล้านนา แต่นำมาแสดงออกในทางสัญลักษณ์และเทคนิควิธีการการนำเสนอที่เป็นพิเศษส่วนตัวของศิลปินอาจกล่าวได้ว่า ผลงานโดยรวมของศิลปินท่านนี้จะมีแรงดลใจ มีความผูกพันถึงวัฒนธรรมการดำรงชีวิต และจิตใต้สำนึกของศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจ สังคมสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลงานในช่วงหลังของศิลปินได้หยิบยกเอาเรื่องสถานะทางความสะเทือนใจส่วนตัวของศิลปินกับสภาพเหตุการณ์ปรากฏการณ์ความสะเทือนใจของจิตใจกับมนุษย์ สังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อมแล้วนำมาสื่อความหมายในรูปสัญลักษณ์ทางทัศนศิลป์ทางด้านศิลปะภาพพิมพ์ และสื่อผสมต่างๆ ซึ่งผลงานโดยรวมของไกรสร อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสรุปผลทางความรู้สึก ความบันดาลใจ ความสะเทือนใจ ของศิลปินแล้วนำมาเสนอเป็นรูปแบบทางทัศนศิลป์ที่มีความพิเศษในเนื้อหาที่มีอารมณ์จินตนาการที่พิเศษของยุคสมัยปัจจุบันที่ยังเป็นสิ่งเชื่อมโยงไปถึงยุคสมัยในอดีต

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีชา เกาทอง)
คณบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

บันทึก "ศิลปกรรมหลังความตาย" #๕

NOTE OF "ART AFTER DEATH" #5 , ETCHING & CHINE COLLE , 78x106 cm. 1999

"ผู้เสียสละ"

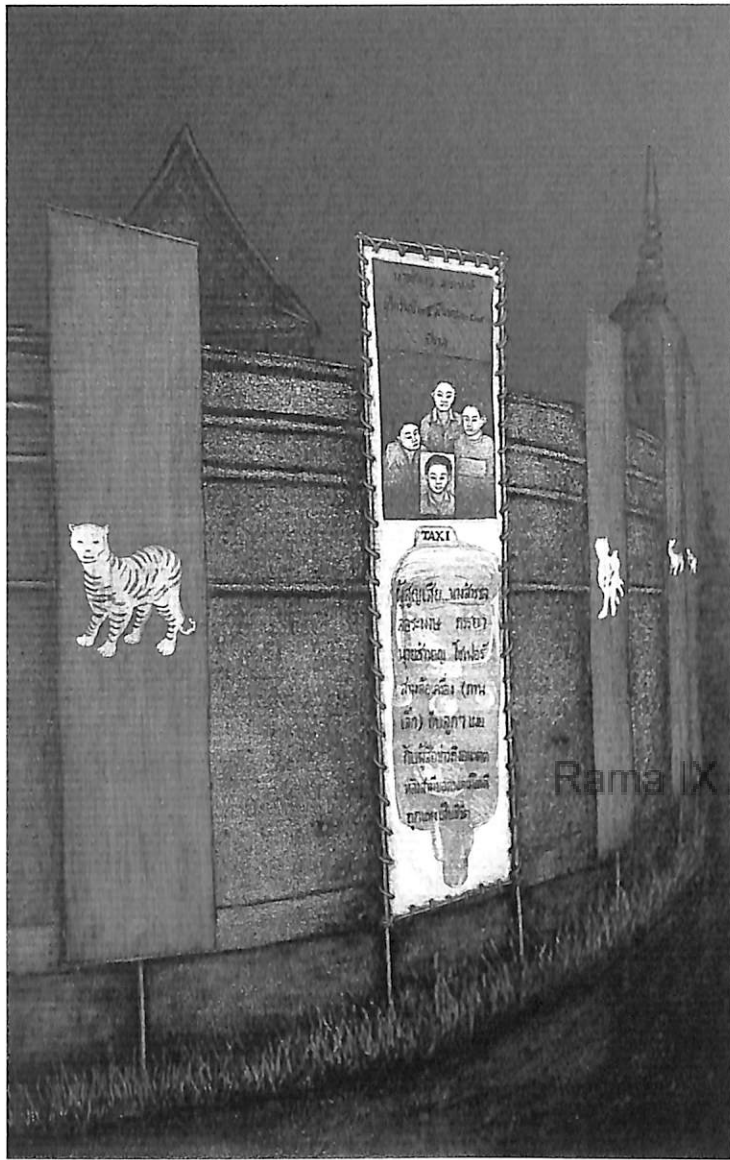
"THE SACRIFICE" ETCHING, 15x15 cm, 1999

บันทึก "ศิลปกรรมหลังความตาย" #๗

NOTE OF "ART AFTER DEATH" #7 , ETCHING & CHINE COLLE , 70x188 cm, 1999

บันทึก "ศิลปกรรมหลังความตาย" #๑

NOTE OF 'ART AFTER DEATH' #1

ETCHING : 78x106 cm. 1998

"พลเมืองดี"

'GOOD CITIZEN'

ETCHING & CHINE COLLE, 126x178 cm. 1999